

Burendag

Tekst: Ineke Verhagen

Als vanzelf raakten we in gesprek, de buurman en ik. Beiden zijn we burenen van de Regenboog, hij aan de westzijde en ik ten oosten van de kerk. Ik hoorde het meteen, deze bescheiden man sprak Nederlands met een Duits accent. "Kom je uit Duitsland?" vroeg ik. Dat klopte, hij kwam uit Berlijn. "Ah", zei ik, "Berlijn, daar was ik vorig weekend. Wat een indrukwekkende stad! En die Dom, wat een imposant gebouw! Weet je wat ik zo bijzonder vond? Toen ik naar binnen wilde gaan, reikte ik naar de deurknop aan die reusachtige deur, wat zat die hóóg, ik voelde me heel klein!" Buurman vertelde dat dat nou net de bedoeling was. Als mens ben je klein tegenover de hoge, grote God. Het kruis hier in onze kerkzaal rijst óók hoog boven alles uit, je moet omhoog kijken om het te zien.

Als kerk doen we op de Burendag onze hoge deuren wagenwijd open om de burenen te ontvangen en nu werd mij door de buurman het Evangelie zomaar aangereikt!

Er kwamen nog meer burenen binnen, dat gaat makkelijk zomaar op zaterdagmiddag. Er viel ook wat te halen in de kerk: gezelligheid, ontmoeting, hapje, drankje en ijs! Vooral de kinderen uit de buurt kwamen daar graag op af. Lekker om zo royaal uit te delen: wil je één of twee bolletjes? Hè, wat smaakt dat lekker in de kerk!

Ik had die middag m'n grote gouden lijst meegenomen om wie maar wilde te 'vereeeuwigen' in de lijst. Als eersten de kinderen, die staan meteen vooraan! Ik vroeg waar ze op de foto wilden, de twee vriendjes zeiden: "bij de kaars!" We liepen naar de kaars, die zojuist aangestoken was. "Weet je wat die brandende kaars betekent?" Ze antwoordden ontkennend. "Die kaars", zei ik, "geeft licht, hij doet het door zichzelf te geven. Dat deed Jezus ook".

We maakten foto's van de vrolijke vriendjes. Natuurlijk wilden ze de foto ook graag zelf hebben; dat gaat tegenwoordig makkelijk: tien cijfers, een druk op de knop en weg is ie. De kerk was even een fotostudio met veel blije gezichten. Ook van dat meisje van 12, zij ging samen met haar broertje op de foto. Ik vroeg haar of ze hier wel eerder was geweest. "Ja", zei ze, "met school en ik ga óók altijd naar Kidspoint!".

Die middag scheen het Licht van Christus in de kerk. Jezus gaf zichzelf en zo leren het ook Zijn volgelingen. Wie Hem volgt zal nimmer in de duisternis wandelen, maar zal het Licht des levens hebben. Lieve vrijwilligers, laat zo je licht maar schijnen bij alles wat je doet, zodat de mensen zeggen: God is goed!

